

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

PLEITNOTA

inzake

A. Michiel Bijkerk, *appellant 1*, optredend voor zich in persoon (hierna ook: 'MB');

B. Stichting 'Golden Meand Society' (hierna ook: 'GMS'), *appellant 2*, gem. mr. M. Bijkerk
Tegen

Sociale Verzekeringsbank (hierna ook: 'SVB') van Curaçao, *verweerder*, gem. mr. M. Bonafasia

Appellanten brengen het volgende onder de aandacht van het Hof,

Centrale rechtsvraag

1. In deze zaak heeft het Hof twee interessante en belangrijke rechtsvragen te beantwoorden, t.w. de volgende:
 - A. Staat art. 1, EP EVRM het toe dat de overheid bij wet een eigendomsrecht van de burger mag afnemen, aangenomen dat geen rechtvaardigingsgronden van toepassing zijn? En daaraan gerelateerd, maakt het nog verschil als de overheid slechts een *gedeelte* van dat eigendomsrecht ontnemt? M.a.w. is het zo dat de overheid een eigendomsrecht weliswaar niet *helemaal* mag ontnemen, maar een beetje wel? En als een beetje wel mag, kan het Hof dan aangeven *hoeveel* de overheid dan mag ontnemen? Mag 10% wel, maar 15% niet? Waar is de grens?
 - B. Is *in casu* sprake van ontoelaatbare discriminatie o.g.v. ingezetenschap? En ook hier de gerelateerde vraag of het dan nog verschil maakt als de overheid slechts *een beetje* discrimineert? Nou ja, discriminatie mag niet. Maar als het om slechts 10% of 20% discriminatie gaat, mag dat dan wel?
2. De gerelateerde vragen zijn interessant, want als het Hof oordeelt dat de overheid *wel* een beetje mag stelen, waarom zou de burger dat dan niet mogen? Waarom worden ook kruimeldieven dan toch vervolgd? Degene die het voorbeeld geeft, mag verwachten dat dit voorbeeld wordt gevolgd.
3. Door het zo te stellen, wordt natuurlijk meteen duidelijk dat 'stelen' helemaal niet mag. Zodra men een beetje stelen gaat toestaan, dan zet men de deur open voor chaos. Want dan is elke grens arbitrair.

Weliswaar wordt in art. 1 EP niet gesproken van 'stelen'. In de Engelse tekst staat '*deprive of*'. In de Ars Aequi bundel mensenrechtenverdragen van 1990 wordt dit vertaald als '*beroven*'. Tijdens mondelinge behandeling

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

heeft het GIEA ons erop gewezen dat de vertaling 'beroven' niet correct was en geciteerd uit een andere bundel die het vertaalt als 'ontnemen'.

Welnu, het spreekt voor zich dat dit inhoudsloze semantiek is. Of het nu wordt gezien als stelen, beroven of ontnemen, het effect is hetzelfde. Iets dat zijn eigendom was, wordt men afgenomen. En appellanten hebben dan het bedenkelijke voordeel dat hen niet *alles* is ontnomen, zoals de arme Pichkur overkwam. Ons wordt slechts 10% (en kerstgratificatie) ontnomen.

Maar het is natuurlijk glashelder dat als 10% mag, dan mag de overheid daarna natuurlijk nogmaals 10% stelen, net zo lang tot er helemaal geen AOV meer over is. En dat geldt voor discriminatie evenzo. Begint men een beetje discriminatie toe te staan, dan zal dat uiteindelijk resulteren in volledige discriminatie. En dat is waanzin.

Het antwoord op de rechtsvragen is duidelijk. Nee, men mag niet stelen. Ook niet een beetje. En de overheid mag dat als eerste niet. De overheid mag ook niet discrimineren. Ook niet een beetje.

4. Let wel, wij zeggen niet dat belasting heffen neerkomt op diefstal. Het zal het Hof niet ontgaan zijn dat er NA de 10%-korting op de AOV van uitsluitend niet-ingezetenen er ook nog een *belasting* is geheven op de AOV ad 10% die ALLE AOV-ers raakt, zowel op Curaçao als buiten Curaçao.

Dit heeft ons zeker niet verblijd, maar het was niet-discriminatoire en belasting heffen, dat mag een democratische overheid nu eenmaal. Wij hebben wel overwogen om ook daartegen een procedure in te stellen, maar hebben daarvan afgezien, om de reeds genoemde twee redenen. Bovendien, in een democratische samenleving worden met ons belastinggeld overheidsdiensten betaald. Men krijgt er dus altijd iets voor terug.

Ons pleidooi is dus niet radicaal en blind. Maar als iemand komt om je eigendom te stelen, dan wordt een grens overschreden, zeker ook als de overheid dat doet. Het AOV-pensioen is door ons verworven. We hebben ervoor betaald en het was ons toegekend. Dat kan men dan *achteraf* niet meer geheel of gedeeltelijk afnemen. En dan ook nog alleen van niet-ingezetenen. Er wordt dus nog gediscrimineerd ook. Dat gaat echt te ver.

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

T.a.v. het Verweerschrift inzake niet-ontvankelijkheid

5. In eerste Aanleg heeft appellant 1 (MB) een beschikking van de SVB overgelegd, die was afgegeven op zijn schriftelijke aanvraag, met name om zijn AOV-aanspraak NA de wetswijziging te willen her-berekenen en bij beschikking te willen vaststellen, zodat hij daartegen bezwaar en/of beroep kon aantekenen. We hebben dus openlijk een voor bezwaar c.q. beroep vatbare beschikking gevraagd en gekregen, omdat de algemene rondgezonden aankondigingsbrief geen beschikking was. Op die aanvraag is dus beschikt (zie prod. HB-9). Verweerders eerste punt dat er *in casu* geen sprake is van een beschikking (en MB dus niet-ontvankelijk zou zijn), is dus ongegrond. De afgegeven beschikking voldoet volledig aan de definitie van art. 3 LAR. Er staat voorts met zoveel woorden in dat MB na terugvestiging op Curaçao weer aanspraak maakt op de volledige AOV en de gratificatie (totaal bijna 20% korting). Dit wederopleven van de oorspronkelijke aanspraak na hervestiging op Curaçao was precies de reden waarom het EHRM in de Pichkur-zaak concludeerde dat woonplaats in zo'n situatie – anders dan in de Carson-zaak – *wel* een verboden discriminatiegrond was.

Kortom, appellant MB is ontvankelijk. Of de stichting GMS ook ontvankelijk is, is een andere vraag. Daarover hierna.

6. Verweerders tweede punt over niet-ontvankelijkheid is dat wij verzuimd hebben *tevens* domicilie te kiezen op Curaçao. Dit is juist. Hier is sprake van gewone menselijke onoplettendheid. Wij hadden dat in eerste aanleg wel gedaan, maar zijn dit in hoger beroep gewoon vergeten. Overigens ontgaat ons de noodzaak daartoe. Ingeschreven advocaten mogen op alle 6 voormalige Ned. Antilliaanse eilanden optreden. Waarom is domiciliekeuze op een ander eiland voor een advocaat dan nodig? In die context zegt art. 15 lid 4 LAR voorts dat de woonplaats van de gemachtigde als woonplaats van de aanvrager geldt. Maar hoe dit zij, verzuim is herstelbaar. Wij hebben dit dan ook onmiddellijk hersteld (zie prods. HB-10). Het herstelbericht is zowel door verweerder als het Hof ontvangen. Overigens hebben wij in het herstelbericht er ook op gewezen dat de LAR domiciliekeuze op Curaçao voor hoger beroep niet voorschrijft. In ieder geval, niemand is benadeeld.

Conclusie: Ook dit tweede punt kan niet leiden tot niet-ontvankelijkheid.

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

7. Verweerder heeft gelijk waar hij in punt 3 ons corrigeert dat niet alleen tegen Bonaireaanen, Arubanen en Hollanders wordt gediscrimineerd, maar ook tegen Venezolanen, Colombianen, Chinezen, Russen, Engelsen, Surinamers etc. Het is inderdaad nog erger dan wij dachten.
8. Waar verweerder in punt 4 stelt dat de onderhavige zaak de eerste is die door GMS als procespartij wordt gevoerd, heeft hij gelijk. Tot aan deze zaak heeft GMS verschillende procedures altijd op de achtergrond gesponsord (zie kopie van de front page van de website – www.arcocarib.com – die door GMS gebruikt wordt voor de publicatie van de gesponsorde rechtszaken (prod. HB-11). Zoals gezegd, is dit een *test case* in twee opzichten, *ten eerste* het daarheen te leiden dat de bijna 20%-korting ongedaan wordt gemaakt, waarvoor MB als vrijwilliger optreedt en *ten tweede* het uitlokken van een beslissing over de vraag of GMS zelf in dit soort zaken kan optreden als zij daartoe wordt uitgenodigd door een Vereniging zoals *in casu*.

Conclusie: GMS heeft *in casu* een eigen belang in de zin van art. 7 LAR bij het zelf voeren van deze procedure, omdat het voeren van procedures over mensenrechten haar statutaire doelstelling is en omdat zij blijkens haar feitelijke werkzaamheden deze doelstelling behartigt, zoals in deze zaak.
9. In punt 5 stelt verweerder (SVB Curaçao) dat hij niet weet welke van de 5 VAC-leden geen AOV-uitkering van de SVB Curaçao ontvangt. Dat is ofwel ongeloofwaardig of de administratie van de SVB is uiterst onzorgvuldig. Hoe dit zij, volledigheidshalve wordt gezegd dat het VAC-lid Glenn Marcy Albertina geen AOV-uitkering van de SVB-Curaçao ontvangt. De andere vier wel. Ook dit punt kan echter niet leiden tot niet-ontvankelijkheid.
10. In punt 6 stelt verweerder een pertinente vraag, namelijk of mensenrechten wel *een beetje* mogen worden geschonden? Dit raakt de kern van deze zaak. Deze vraag *op zich* leidt echter niet tot niet-ontvankelijkheid.
11. In punt 7 stelt verweerder dat wij in hoger beroep nieuwe argumenten naar voren hebben gebracht. Dit is feitelijk onjuist. Wij hebben wel grieven aangevoerd tegen argumenten die het GIEA *niet* heeft beoordeeld. Eerste aanleg is geen trechter waardoor argumenten die het GIEA niet heeft beoordeeld in hoger beroep niet meer aan de orde kunnen worden gesteld. In ieder geval kan ook dit punt niet leiden tot niet-ontvankelijkheid.

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

Algemene opmerking. Een vordering is niet-ontvankelijk als vormvereisten niet in acht zijn genomen, waardoor een partij in zijn procesvoering wordt benadeeld. De vorm is echter niet belangrijker dan de inhoud. Als een vormvereiste wordt geschonden waar de wederpartij geen enkel nadeel van ondervindt, moet het kunnen worden hersteld. Rechtspraak gaat immers om recht. Vorm is daaraan ondergeschikt. Het is geen doel op zich.

T.a.v. het Verweerschrift inzake hetgeen verweerder 'de feiten' noemt

12. In dit onderdeel van het Verweerschrift, houdt verweerder geen rekening met het feit dat deze zaak ziet op een korting op de AOV die plaats vindt NADAT het recht is verworven. Het is inderdaad vreselijk hoe de Curaçaose regering vanaf 2013 maatregelen heeft genomen die de werkende Curaçaose bevolking hard raken. Ook appellanten hebben dit soort maatregelen tijdens de opbouwfase van hun AOV moeten verduren. De premies werden verhoogd, nieuwe premies werden ingevoerd (zoals de AVBZ-premie), de AOV-leeftijd werd tijdelijk verhoogd naar 62 jaar enz. Daarnaast maakten de ambtenaren op Bonaire mee dat zij tijdelijk de helft van hun salaris ontvingen, de OB werd ingevoerd, de IB werd verhoogd enz.

13. Maar nu hebben appellanten hun duur betaalde AOV eindelijk gekregen. Hun recht is vastgesteld en daar had het bij moeten blijven. Het is zeker zuur voor de werkende bevolking om de bezuinigingsmaatregelen over zich uitgestort te krijgen, maar de overheid moet het geld niet weghalen bij diegenen die het niet hebben, t.w. de ouderen en kinderen. Ja, ook kinderen en wel wezen worden gekort door de Wijzigingsverordening!

Het AOV-recht is tot stand gekomen na veel inspanning en strijd, omdat men zich ervan bewust was dat oudere mensen niet meer de werkkraft hebben van jongeren. De jongeren betalen daarom aan de ouderen, zodat zij tijdens hun ouderdom niet hoeven te bedelen bij hun kinderen en toch geen gebrek hoeven te lijden. Dit inzicht is gebaseerd op natuurrecht.

Dit was dan ook een rechtvaardig uitgangspunt. De samenleving heeft daarom een systeem in elkaar gezet dat hiervoor moest zorgen. Het goede dat is opgebouwd, moet de overheid nu niet weer gaan afbreken. Dit is waar appellanten het over hebben. Wij hebben een verworven recht dat terecht als pensioenrecht wordt aangemerkt, ook al komt het een beetje anders tot stand dan een privé-pensioen. Het was inderdaad ook de

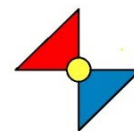
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

bedoeling dat het AOV-pensioen een garantie-inkomen zou zijn, dat NIET zou worden belast. Het wordt inmiddels dus al WEL belast en van niet-ingezetenen wordt het bovendien gekort. De overheid is het systeem dus aan het afbreken. En als dit toegestaan wordt, dan is het einde niet in zicht. *Daar* hebben wij moeite mee. *Daarom* wordt deze zaak gevoerd. De korting komt erop neer dat de zwakkeren in de maatschappij worden gedwongen om de sterkeren te helpen, of zij nu willen of niet. Dat is onnatuurlijk.

14. Het is nog nooit zo geweest dat personen die een AOV-pensioenrecht hebben opgebouwd en als verworven recht reeds ontvangen, werden gekort op hun pensioenrecht om de werkende bevolking te helpen hun toekomstig pensioenrecht te betalen. En dan bovendien uitsluitend die AOV-ers die ergens anders zijn gaan wonen. En als zij zouden terugkeren, dan is er ineens *wel* voldoende geld om hun pensioenrecht uit te betalen.

Het is glashelder dat hier sprake is van verboden discriminatie, evenals in de Pichkur-zaak. Bovendien is het niet *waar* dat niet-ingezetenen AOV-ers geen bijdrage leveren aan het AOV-fonds van Curaçao, zoals verweerder in punt 9 en 10 *ten onrechte* stelt. De niet-ingezetenen AOV-ers en de wel-ingezetenen AOV-ers dragen precies evenveel bij. Zo zijn de niet-ingezetenen AOV-ers hun indexering kwijt (precies evenveel als de Curaçaose AOV-ers) en voorts worden niet-ingezetenen AOV-ers met 10% IB belast (alweer precies evenveel als Curaçaose AOV-ers). De niet-ingezetenen AOV-ers dragen dus wel degelijk bij om het AOV-fonds in stand te houden en wel precies evenveel als de Curaçaose. Hoe zuur en pijnlijk de maatregelen de werkende bevolking van Curaçao ook raken, DAT op zich kan geen rechtvaardigingsgrond zijn om niet-ingezetenen AOV-ers met bijna 20% korting meer te raken dan Curaçaose AOV-ers. De bijna 20%-korting ongedaan maken heeft tot gevolg dat beide groepen evenveel zullen bijdragen.

Verweerder ziet steeds over het hoofd dat de bijna 20%-korting is toegepast uitsluitend op niet-ingezetenen AOV-ers die al een AOV-recht hebben verworven. Verweerder verwacht de maatregelen die de werkende bevolking van Curaçao moet dragen met de situatie van diegenen die hun pensioenrecht reeds hebben verworven. Verweerder haalt dus appels en peren door elkaar. Degenen die in de opbouwfase zitten, dragen thans bij aan hun eigen toekomstig recht. De maatregelen zijn nodig om hun eigen

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

toekomstig recht veilig te stellen. Maar de huidige AOV-ers hebben hun recht in het verleden veilig gesteld. Zij hoeven helemaal niet bij te dragen aan het toekomstige recht van diegenen die hun recht nog aan het opbouwen zijn. Dat is absurd! En het is nog absurder als men dan uitsluitend de niet-ingezetene AOV-ers zo'n plicht oplegt. Maar deze absurditeit is precies wat verweerder verlangt. Dat gaat te ver.

15. De SER heeft op goede grond de noodzaak van de bijna 20%-korting uitsluitend voor niet-ingezetene AOV-ers in twijfel getrokken. En wij weten zeker dat de SER dit heel goed heeft voorzien. Als het Hof de vordering toewijst, dan zal ook blijken dat er geen echte noodzaak was. De Curaçaose regering zal de opbrengst van de intrekking van de bijna 20%-korting NIET omslaan over ALLE AOV-ers. Want dan gaan de Curaçaose AOV-ers van zich laten horen! En dan zal blijken dat het toch niet echt nodig was.

Vergelijk dit met de situatie in Nederland. Al jarenlang is daar het credo dat vanwege de vergrijzing en ontgroening het noodzakelijk is dat de AOW-leeftijd tot 67 jaar moet worden opgetrokken. Zelfs werd gerept van 70 jaar! Echter tijdens de laatste verkiezingen lieten de ouderen van zich horen. En plotseling hoefde de AOW-leeftijd helemaal niet meer omhoog. Nee, hij kon zelfs omlaag! Weliswaar met slechts 2 maanden, maar waar is die noodzaak ineens gebleven? Die heeft dus helemaal nooit bestaan!

Bij dit soort kwesties is het meer een kwestie van keuze en prioriteiten. Als de overheid het AOV-recht als garantie wil zien, dan kunnen andere oplossingen worden gevonden. Maar in ieder geval gaat men niet de ouderen laten meebetalen aan de opbouw van het toekomstige AOV-recht van de jongeren! Dit is wat verweerder met de bijna 20%-korting heeft gedaan. En dan worden bovendien nog alleen de niet-ingezetenen voor dat karretje gespannen! Dat kan echt niet.

Als wij dit echter verkeerd zien en als na toewijzing van de vordering door de regering aangetoond wordt dat een korting echt nodig is, nou ja, dan verliest zelfs de keizer zijn recht. Maar dan moeten natuurlijk ALLE AOV-ers meebetalen aan de opbouw van het toekomstige recht van de jongeren! En dan hebben wij er nog niet echt vrede mee, maar dan is de bittere pil nog te slikken. Maar discrimineren tegen één enkele groep, dat steekt teveel.

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

T.a.v. het Verweerschrift inzake hetgeen verweerder 'de stellingen van appellanten' noemt

16. In punt 1 van dit deel van het Verweerschrift verwijst verweerder nog naar de artt. 40 t/m 43 van de Lv. AOV, t.w. de overgangsbepalingen, waarin ook een onderscheid gemaakt wordt tussen ingezetenen en niet-ingezetenen. Hier geeft verweerder weer blijk van het feit niet in te zien of niet te willen inzien dat de korting is toegepast op het reeds verworven eigendomsrecht van appellanten. De artt. 40 t/m 43 betreffen een heel ander soort probleem dan *in casu* voorligt. Dit punt voegt aan de discussie dus niets toe

17. In punt 4 argumenteert verweerder in essentie nog dat de AOV-ers die in Bonaire, Aruba en Nederland wonen het niet slecht hebben vergeleken met de AOV-ers in Curaçao. Ten eerste is dit nog maar de vraag. MB ontvangt een stukje van zijn AOV uit Curaçao en een groter gedeelte uit Bonaire. Het Bonaireaanse gedeelte is misschien iets hoger dan wat hij van Curaçao zou ontvangen als hij dat gedeelte op Curaçao zou hebben opgebouwd. Echter de minimumbestaanskosten zijn op Bonaire veel hoger dan in Curaçao, zodat weer appels met peren vergeleken worden. Bovendien, dit is niet relevant. MB heeft een wettelijk verworven recht op zijn AOV-uitkering van Curaçao. De vraag die hier voorligt is niet of niet-ingezetenen AOV-ers het al of niet beter hebben dan Curaçaose AOV-ers. De vraag is of verweerder het verworven eigendomsrecht van niet-ingezetenen AOV-ers mag korten.

Gelijke gevallen

18. Als laatste redmiddel brengt verweerder terloops nog naar voren dat de gevallen van Pichkur en appellanten niet gelijk zijn. Er is geen sprake van gelijke gevallen, aldus verweerder. Welnu, het gaat in beide gevallen om ouderdomspensioen. In dat opzicht zijn de gevallen dus volledig gelijk.

Er zijn slechts twee verschillen.

A. Het eigendomsrecht werd Pichkur volledig ontnomen. Appellanten werd slechts 10% en de kerstgratificatie ontnomen (dat komt neer op bijna 20%).

B. Pichkur wist van tevoren dat hij zijn pensioenrecht zou verliezen, als hij zijn land metterwoon zou verlaten. Appellanten wisten dat niet van tevoren. Het overkwam hen jaren nadat zij Curaçao hadden verlaten. Zij hadden ook nooit verwacht dat Curaçao ooit zoiets zou doen. Aruba trad in

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

1986 uit het Antilliaans verband en heeft nooit gekort op de AOV van niet-ingezetenen. Er was dus ook geen precedent op grond waarvan AOV-ers die Curaçao verlieten hadden kunnen weten dat dit ooit zou gebeuren. Dit overviel hen op een kwade, maar onnodige en kortzichtige dag. Immers, als Curaçao het mag, dan mogen Aruba, Nederland, SXM en BES het ook. Zoiets moet men niet willen. We hebben allen eigen autonomie, maar we zijn nog steeds deel van het Koninkrijk en zijn allemaal Nederlanders. En de eilanden hebben geen reden om hun onderlinge vriendschap te verbreken. Maar Curaçao geeft nu wel een voorzet. Het is te hopen dat het Hof deze voorzet terugspeelt, opdat tegenmaatregelen zullen worden voorkomen.

Wat betreft deze twee verschillen nog het volgende:

Ad A. Het verschil tussen Pichkur en appellanten is niet meer dan een *gradueel* verschil. Principieel is er geen verschil tussen iemands eigendomsrecht helemaal ontnemen, of slechts partieel. Bovendien, als het Hof dit zou toestaan, dan zou toch tevens een grens moeten worden bepaald, anders kan dit eigendomsrecht in een toenemende reeks bij stukjes worden ontnomen, totdat er uiteindelijk bijna niets meer over is en dit *gradueel* verschil met de Pichkur situatie er ook niet meer is. Anders gezegd, het Hof oordeelt onjuist als de uitspraak de deur open zet voor geleidelijk aan kleine stukjes ontnemen. Dan verwacht men het principe met gradatie. Het principe is in beide zaak gelijk. Daarom zijn het gelijke gevallen.

Ad B. Het feit dat Pichkur van tevoren wist wat hem te wachten stond bij het verlaten van zijn land en appellanten niet, is een ethisch verschil dat echter niet leidt tot de conclusie dat de gevallen ongelijk zijn zoals bedoeld in het discriminatieverbod. Het ziet immers op een verschil tussen iemand van tevoren waarschuwen dat men hem zijn eigendomsrecht gaat ontnemen en dit doen zonder enige waarschuwing vooraf. Dit laatste is alleen een brutere *manier* van ontnemen dan de eerste. Dit ziet dus op de wijze van stelen, niet op de essentie. Het stelen blijft hetzelfde, zodat de gevallen essentieel gelijk zijn. Het EHRM oordeelde impliciet dat het feit dat Pichkur van tevoren wist dat zijn pensioenrecht hem ontnomen zou worden niets uitmaakte. Dat betekent dat wat Curaçao gedaan heeft, alleen nog maar erger is. Maar dit verschil maakt de gevallen niet ongelijk.

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

Rechtvaardigingsgronden

19. Verweerder doet wezenlijk geen beroep op rechtvaardigingsgronden voor de inbreuk op het eigendomsrecht, noch voor de overtreding van het discriminatieverbod, anders dan te stellen dat de bezuinigingen financieel noodzakelijk zijn en dat appellanten blij mogen zijn dat ze nog +/- 80% krijgen. Met de 10% Belasting erbij, is dat nog minder geworden.

Het algemeen belang kan een inbreuk op het eigendomsrecht rechtvaardigen, mits de voorwaarden bij wet zijn vastgelegd en niet strijdig zijn met algemene beginselen van internationaal recht (zie art. 1, lid 2 EP EVRM). Uit de context van dit artikellid volgt dat de bewijslast hier ligt bij de overheid en wel om de noodzaak en de niet-strijdigheid met algemene beginselen van internationaal recht aan te tonen. Dit heeft verweerder echter niet aangetoond, in ieder geval niet overtuigend. De SER heeft, daarentegen, op verschillende manieren aannemelijk gemaakt dat er geen noodzaak was, dat de korting disproportioneel was en discriminatoir (en daarmee dus strijdig met algemene beginselen van int. recht). En zowiezo was er geen noodzaak om het discriminatieverbod te overtreden. De overheid kan immers een minder vergaande maatregel nemen door de beoogde opbrengst om te slaan over ALLE AOV-gerechtigden.

Hieruit volgt voldoende overtuigend dat de inbreuk op het eigendomsrecht niet kan worden gerechtvaardigd. Dat ook de discriminatie niet kan worden gerechtvaardigd is in het beroepschrift reeds voldoende uiteengezet.

Slotopmerkingen en wijziging van eis

20. Er zijn lijsten aan het Gerecht en het Hof overgelegd van zowel een groep Arubaanse als een groep Bonaireaanse AOV-ers die hun AOV uit Curaçao ontvangen, althans een gedeelte daarvan.

De opzet van deze *test case* is om een principe-uitspraak te verkrijgen die tot gevolg heeft dat de 10%-korting (en de intrekking van de kerstgratificatie) zal worden teruggedraaid. Indien toegewezen, heeft dat tot gevolg dat diegenen die de zaak hebben aangespannen het ten onrechte vanaf 1 januari 2017 gekorte gedeelte van hun AOV-uitkering zullen terugkrijgen en hun kerstgratificatie vanaf 2016 alsnog zullen ontvangen.

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
International Court Cases

En voorts natuurlijk dat hun AOV in de toekomst niet meer zal worden gekort en dat de kerstgratificatie weer zal worden uitbetaald.

De andere in aanmerking komende AOV-ers worden dan echter slechts *in de toekomst* niet meer gekort en ontvangen dan slechts hun kerstgratificatie pas weer vanaf het jaar dat vonnis is geweest. Dit omdat zij, strikt genomen, niet hebben geklaagd. Zij maken dus geen aanspraak op enige terugwerkende kracht.

Echter de AOV-ers die de ondersteunende handtekeninglijsten hebben getekend, hebben in wezen natuurlijk ook geklaagd, zij het minder actief. Zij hebben daarom verzocht hen ook te willen opnemen in de vordering. De VAC heeft daarmee ingestemd. Daarom wordt de eis nogmaals gewijzigd en wel dusdanig dat de AOV-ers op beide overgelegde lijsten (waarvan getypte versies zullen worden overgelegd) alsnog naast appellant MB en de VAC-bestuursleden 1,2,3 en 5 in de vordering worden opgenomen.

Erkend wordt dat een aantal van hen hebben getekend uit solidariteit maar zelf geen aanspraak hebben op AOV uit Curaçao. Wij weten niet precies wie dat zijn. Maar de SVB weet wel precies wie van hen AOV ontvangt, zodat de wijziging van eis dusdanig dient te worden opgevat dat de AOV-ers op beide overgelegde lijsten alsnog naast appellant MB en de VAC-bestuursleden 1,2,3 en 5 in de vordering zullen worden opgenomen, d.w.z. zij die kunnen aantonen dat zij gerechtigd zijn om AOV van de SVB te ontvangen.

De voorstaande eiswijziging wordt als *meer subsidiaire* vordering aan de eis toegevoegd, zodat de volledige eis komt te luiden als op bijgaande separate Akte tot Wijziging van Eis is aangegeven.

Tot slot, wordt het Hof verzocht goede nota te nemen van bijgaande 'Bijlage bij de Pleitnota' van de Arubaanse Actiegroep (prod. HB 12).

Met conclusie tot persistit,

Bonaire, 12 november 2019,
Appellant 1 (MB) in persoon,
namens Appellant 2 (GMS),
mr. M. Bijkerk